

Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΦΑΝΑΡΙΟΝ.

Τήν Κυριακήν, 24^η Φεβρουαρίου /9^η Μαρτίου 2014, Κυριακήν τῆς Ὁρθοδοξίας, ἐτελέσθη εἰς τόν ἐν Φαναρίῳ Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου πανηγυρικόν Συλλεΐτουργον ὑπό τῶν Προκαθημένων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν τῶν συμμετεχόντων εἰς τήν Πανορθόδοξον Σύναξιν, προεξάρχοντος τοῦ Ὁρθοῦ τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Σερβίας κ.κ. Εἰρηναίου καί τῆς Θ. Λειτουργίας τοῦ Παναγιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ρώμης καί Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου καί συμπροσευχομένων τῶν Ἀρχιερέων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καί τῶν Ἀρχιερέων συνοδῶν τῶν Προκαθημένων καί μετέχοντος ἐν κατανύξει πολλοῦ λαοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως καί ἐξ Ἑλλάδος, Ρωσίας, Ρουμανίας καί Γεωργίας προσκυνητῶν.

Διαρκοῦντος τοῦ Συλλειτούργου τούτου, ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικός Πατριάρχης ἐξεφώνησε τό ἐκδοθέν ὑπό πάντων τῶν Προκαθημένων τῆς Πανορθόδοξου Συνάξεως Μήνυμα ἔχον ὡς ἔπεται ἑλληνιστί :

Εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Διά τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ, οἱ Προκαθημένοι τῶν Ἀγιωτάτων Ὁρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ τῆς γῆς Ὁρθοδόξους πιστούς, τοὺς ἀνά τόν κόσμον ἀδελφούς χριστιανούς καί πρὸς πάντα ἄνθρωπον καλῆς θελήσεως, εὐλογίαν ἀπό Θεοῦ καί ἀσπασμόν ἀγάπης καί εἰρήνης.

“Εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ πάντοτε περί πάντων ὑμῶν μνείαν ὑμῶν ποιούμενοι ἐπὶ τῶν προσευχῶν ἡμῶν, ἀδιαλείπτως μνημονεύοντες ὑμῶν τοῦ ἔργου τῆς πίστεως καί τοῦ κόπου τῆς ἀγάπης καί τῆς ὑπομονῆς τῆς ἐλπίδος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καί πατρὸς ἡμῶν” (Α΄ Θεσ. α΄ 2-4).

1. Συνελθόντες διὰ τῆς χάριτος τοῦ Παναγάρχου Θεοῦ, τῇ προσκλήσει τοῦ τῆς Κωνσταντίνου Πόλεως Ἀρχιεπισκόπου καί Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Βαρθολομαίου ἐν Φαναρίῳ, μεταξύ 6ης καί 9ης Μαρτίου 2014, συνεσκέφθημεν ἐν ἀδελφικῇ ἀγάπῃ περί τῶν ἀπασχολούντων σήμερον τήν Ἀγιωτάτην ἡμῶν Ἐκκλησίαν ζητημάτων. Συλλειτουργοῦντες τῷ Κυρίῳ ἐν τῷ πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου κατὰ τήν εὐσημον καί μεγαλάνυμον ταύτην Κυριακήν τῆς Ὁρθοδοξίας, ἀπευθύνομεν πρὸς ὑμᾶς λόγον ἀγάπης, εἰρήνης καί παρακλήσεως.

Ἡ Μία, Ἁγία Καθολικὴ καί Ἀποστολικὴ Ὁρθόδοξος ἡμῶν Ἐκκλησία ἐν τῷ κόσμῳ παροικοῦσα, βιώνει καί αὕτη τάς προκλήσεις τοῦ ἀνθρώπου ἐκάστης ἐποχῆς. Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, πιστὴ εἰς τὴν Ἱεράν Παράδοσιν, εὐρίσκεται εἰς διαρκὴ διάλογον μετὰ τῆς ἐκάστοτε ἐποχῆς, συμπάσχει μετὰ τῶν ἀνθρώπων καί συμμερίζεται τὴν ἀγωνίαν των. «Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καί σήμερον ὁ αὐτός καί εἰς τοὺς αἰῶνας» (Ἑβρ. ιγ΄ 8-9).

Οἱ πειρασμοὶ καί αἱ προκλήσεις τῆς ἱστορίας εἶναι ἰδιαιτέρως ἔντονοι εἰς τὰς ἡμέρας μας καί οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ δέν δυνάμεθα νὰ εἴμεθα ἀμέτοχοι εἰς αὐτὰ ἢ ἀδιάφοροι ἀπέναντί των. Διὰ τόν λόγον αὐτόν συνήλθομεν ἐπὶ τό αὐτό διὰ νὰ ἐγκύψωμεν εἰς τοὺς πειρασμούς καί τὰ προβλήματα τὰ ὁποῖα ἀντιμετωπίζει

σήμεραν ἡ ἀνθρωπότης. «Ἐξωθεν μάχαι, ἔσωθεν φόβοι» (Β΄ Κορ. ζ΄ 6) οἱ λόγοι αὐτοῖ τοῦ Ἀποστόλου ἰσχύουν καί σήμεραν.

2. Ἀναλογιζόμενοι τήν ὁδύνην τῶν ἀνθρώπων ἀνά τόν κόσμον, ἐκφράζομεν τήν συμπάθειάν μας διά τό μαρτύριον καί τόν θαυμασμόν μας διά τήν μαρτυρίαν τῶν χριστιανῶν ἐν τῇ Μέσῃ Ἀνατολῇ, Ἀφρικῇ καί ἀλλαχοῦ τῆς γῆς. Φέρομεν εἰς τόν νοῦν μας τό διττόν αὐτῶν μαρτύριον: περί τῆς πίστεώς των ὡς καί περί τῆς διαφυλάξεως τῆς ἱστορικῆς των σχέσεως μετά ἀνθρώπων ἄλλων θρησκευτικῶν πεποιθήσεων. Καταγγέλλομεν τήν ἀναταραχήν καί τήν ἀστάθειαν αἱ ὁποῖαι ὠθοῦν τούς χριστιανούς νά ἐγκαταλείψουν τήν γῆν, ἔνθα ἐγεννήθη ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός καί ἔνθεν διεδόθη τό Εὐαγγέλιον εἰς τόν κόσμον ἅπαντα.

Συμπάσχομεν μετά πάντων τῶν θυμάτων τῆς ἐν Συρίᾳ τραγωδίας. Καταδικάζομεν πᾶσαν μορφήν τρομοκρατίας καί θρησκευτικῆς ὕβρεως. Ἡ ἀπαγωγή τῶν Μητροπολιτῶν Παύλου καί Ἰωάννου, ἄλλων κληρικῶν, ὡς καί τῶν μοναζουσῶν τῆς ἐν Μααλούλα Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Ἀγίας Θέκλης, ἀποτελεῖ χαίνουσαν πληγήν καί ζητοῦμεν τήν ἄμεσον ἀπελευθέρωσίν των.

Ἀπευθύνομεν ἑκκλησίαν εἰς πάντα ἐμπλεκόμενον πρός ἄμεσον κατάπαυσιν τῶν στρατιωτικῶν ἐπιχειρήσεων, ἀπελεύθερωσιν τῶν αἰχμαλώτων καί ἐδραίωσιν τῆς εἰρήνης ἐν τῇ περιοχῇ διά τοῦ διαλόγου. Οἱ ἐν Μέσῃ Ἀνατολῇ χριστιανοί ἀποτελοῦν τήν ζύμην τῆς εἰρήνης. Εἰρήνην διά πάντα ἄνθρωπον σημαίνει ἐπίσης εἰρήνην διά τούς χριστιανούς. Στηρίζομεν τό Πατριαρχεῖον Ἀντιοχείας εἰς τήν πνευματικήν καί ἀνθρωπιστικήν διακονίαν αὐτοῦ, ὡς ἐπίσης καί τὰς προσπάθειας αὐτοῦ διά τήν παλινόρθωσιν τῆς περιοχῆς καί τήν παλιννόστησιν τῶν προσφύγων.

3. Ἐνθέρμως προσευχόμεθα ὑπέρ τῆς διεξαγωγῆς εἰρηνικῶν διαπραγματεύσεων καί τῆς ἐν προσευχῇ καταλλαγῆς πρός ἔξοδον ἐκ τῆς ἐν Οὐκρανίᾳ συνεχιζομένης κρίσεως. Καταδικάζομεν τὰς ἀπειλὰς βιαίας καταλήψεως Ἱερῶν Μονῶν καί Ναῶν καί προσευχόμεθα διά τήν ἐπιστροφήν τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν σήμεραν εὕρισκομένων ἐκτός τῆς κοινωνίας μετά τῆς Ἀγίας Ἐκκλησίας.

4. Ἡ παγκόσμιος οἰκονομική κρίσις ἀποτελεῖ θεμελιώδη ἀπειλήν διά τήν δικαιοσύνην καί τήν εἰρήνην εἰς τοπικόν καί παγκόσμιον ἐπίπεδον. Αἱ συνέπειαι αὐτῆς εἶναι ἐμφανεῖς εἰς ἅπαντα τὰ στρώματα τῆς κοινωνίας, ἔνθα ἀπουσιάζουν ἀξίαι ὡς ἡ ἀξιοπρέπεια τοῦ προσώπου, ἡ ἀδελφική ἀλληλεγγύη καί ἡ δικαιοσύνη. Τά αἷτια τῆς κρίσεως ταύτης δέν εἶναι ἀμιγῶς οἰκονομικά. Εἶναι καί πνευματικῆς καί ἠθικῆς φύσεως. Ἀντί τοῦ συσχηματισμοῦ πρός τὰ παγκόσμια εἶδωλα τῆς ἰσχύος, τῆς πλεονεξίας καί τῆς φιληδονίας, ἐξαίρομεν τήν ἀποστολήν μας νά μεταμορφώσωμεν τόν κόσμον, ἐφαρμόζοντες τὰς ἀρχάς τῆς δικαιοσύνης, τῆς εἰρήνης καί τῆς ἀγάπης.

Συνεπεία τοῦ ἐγωῖσμοῦ καί τῆς καταχρήσεως τῆς ἐξουσίας, πολλοί ἄνθρωποι ὑποτιμοῦν τήν ἱερότητα τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου, ἀδιαφοροῦντες νά διακρίνουν τό πρόσωπον τοῦ θεοῦ εἰς τούς ἐλαχίστους τῶν ἀδελφῶν μας (πρβλ. Ματθ. κε΄, 40, 45), πολλοί δέ παραμένουν ἀδιάφοροι ἔναντι τῆς πτωχείας, τῆς ὁδύνης καί τῆς βίας, αἱ ὁποῖαι μαστίζουν τήν ἀνθρωπότητα.

5. Ἡ Ἐκκλησία καλεῖται νά ἀρθρώσῃ τόν προφητικόν της λόγον. Ἐκφράζομεν τήν εἰλικρινῇ ἡμῶν ἀνησυχίαν διά τὰς τοπικάς καί παγκοσμίους τάσεις, αἱ ὁποῖαι ἀπαξιῶνουν καί διαβιβρώσκουν τὰς ἀρχάς τῆς πίστεως, τήν ἀξιοπρέπειαν τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου, τόν θεσμόν τοῦ γάμου καί τό δῶρον τῆς δημιουργίας.

Υπογραμμίζομεν τήν ἀναμφισβήτητον ἱερότητα τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς ἀπό τῆς συλλήψεως μέχρι τοῦ φυσικοῦ θανάτου. Ἀναγνωρίζομεν τόν γάμον ὡς ἔνωσιν ἀνδρός καί γυναικός, ἡ ὁποία εἰκονίζει τήν ἔνωσιν τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Ἐκκλησίας Του. Ἀποστολή ἡμῶν εἶναι ἡ διαφύλαξις τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος ὡς οἰκονόμων καί οὐχί ὡς κατόχων αὐτοῦ. Κατά τήν περίοδον ταύτην τῆς Ἀγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς προτρεπόμεθα τόν κλῆρον καί τόν λαόν ἡμῶν νά ἐπιδείξουν πνεῦμα μετανοίας, νά βιώσουν τήν καθαρότητα τῆς καρδίας, τήν ταπείνωσιν καί τήν συγχωρητικότητα, καταθέτοντες εἰς τήν κοινωνίαν μαρτυρίαν περί τῶν πάντοτε ἐπικαίρων διδαγμάτων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

6. Ἡ Σύναξις αὕτη τῶν Προκαθημένων συνιστᾷ δι' ἡμᾶς μίαν εὐλογημένην εὐκαιρίαν, ἵνα ἐπαναβεβαιώσωμεν τήν ἐνότητα ἡμῶν διά τῆς κοινωνίας καί τῆς συνεργασίας. Ἐπιβεβαιοῦμεν τήν ἀφοσίωσιν ἡμῶν εἰς τήν ἔννοιαν τῆς συνοδικότητος, ἥτις τυγχάνει ὑψίστης σημασίας διά τήν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας. Ἐνωτιζόμεθα τήν ρῆσιν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, ὅτι “τό τῆς Ἐκκλησίας ὄνομα, οὐ χωρισμοῦ ἀλλ' ἐνώσεως καί συμφωνίας ὄνομα”. Ἡ καρδιά ἡμῶν στρέφεται πρὸς τήν ἀπό μακροῦ ἀναμενομένην Ἀγίαν καί Μεγάλην Σύνοδον τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, διά νά μαρτυρήσωμεν τήν ἐνότητα αὐτῆς, ὡς καί τήν εὐθύνην καί τήν στοργήν της πρὸς τόν σύγχρονον κόσμον.

Ἡ Σύναξις συνεφώνησεν ὅτι ἡ προπαρασκευαστική τῆς Συνόδου ἐργασία πρέπει νά ἐντατικοποιηθῇ. Εἰδική Διορθόδοξος Ἐπιτροπή θά ἀρχίσῃ τό ἔργον αὐτῆς ἀπό τοῦ Σεπτεμβρίου 2014 καί θά ὁλοκληρώσῃ αὐτό μέχρι τοῦ Ἁγίου Πάσχα τοῦ ἔτους 2015. Θά ἀκολουθήσῃ Προσυνοδική Πανορθόδοξος Διάσκεψις κατὰ τό πρῶτον ἡμῖς τοῦ ἔτους 2015. Ἀπασαί αἱ ἀπόφασεις, τόσον κατὰ τάς ἐργασίας τῆς Συνόδου, ὅσον καί κατὰ τά προπαρασκευαστικά στάδια αὐτῆς, θά λαμβάνωνται καθ' ὁμοφωνίαν. Ἡ Ἀγία καί Μεγάλη Σύνοδος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας θά συγκληθῇ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν ἔτει 2016, ἐκτός ἀπροόπτου. Ἡ Σύνοδος θά προεδρεύηται ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου. Οἱ ἀδελφοί Αὐτοῦ Προκαθημένοι τῶν λοιπῶν Ὁρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν θά κάθηνται ἐκ δεξιῶν καί ἐξ εὐωνύμων Αὐτοῦ.

7. Ἀναποσπάστως συνδεδεμένη πρὸς τήν ἐνότητα εἶναι ἡ ἱεραποστολή. Ἡ Ἐκκλησία δέν ζῇ διά τόν ἑαυτόν της, ἀλλὰ ὀφείλει νά μαρτυρῇ καί νά μοιράζεται τά δῶρα τοῦ Θεοῦ μετὰ τῶν ἐγγύς καί τῶν μακράν. Μετέχοντες τῆς θείας Εὐχαριστίας καί προσευχόμενοι ὑπὲρ τῆς οἰκουμένης, καλούμεθα νά συνεχίσωμεν τήν λειτουργίαν μετὰ τήν θείαν Λειτουργίαν καί νά μοιρασθῶμεν μεθ' ὁλοκλήρου τῆς ἀνθρωπότητος τά δῶρα τῆς ἀληθείας καί τῆς ἀγάπης, συμφώνως πρὸς τήν τελευταίαν ἐντολήν καί διαβεβαίωσιν τοῦ Κυρίου: “Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τά ἔθνη [...] καί ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι [...] ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος” (Ματθ. κη', 19-20).

8. Ζῶμεν ἐντός ἐνός κόσμου, ὅπου ἡ πολυπολιτισμικότης καί ὁ πλουραλισμός συνιστοῦν ἀναπόφευκτον πραγματικότητα καί συνεχῶς μεταβαλλομένην. Ἐχομεν ἐπίγνωσιν τοῦ γεγονότος ὅτι οὐδέν θέμα τῆς ἐποχῆς μας δύναται νά θεωρηθῇ ἢ ἐπιλυθῇ ἄνευ ἀναφορᾶς εἰς τό παγκόσμιον, καθὼς καί ὅτι οἰαδήποτε πόλωσις μεταξύ τοπικοῦ καί παγκοσμίου καταλήγει εἰς ἀλλοίωσιν τοῦ ὀρθοδόξου φρονήματος.

Ὡς ἐκ τούτου, ἐνώπιον καί αὐτῶν εἰσέτι τῶν διαφωνιῶν, διαχωρισμῶν καί διαιρέσεων, εἴμεθα ἀποφασισμένοι νά διακηρύξωμεν τό μήνυμα τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἀναγνωρίζομεν ὅτι ὁ διάλογος τυγχάνει πάντοτε καλλίτερος τῆς συγκρούσεως. Ἡ

ἀποχώρησις καί ἡ ἀπομόνωσις οὐδέποτε ἀποτελοῦν ἐπιλογήν. Ἐπαναβεβαιοῦμεν τήν ὑποχρέωσίν μας νά διαλεγώμεθα πρός τόν ἄλλον, μετά τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, μετά τῶν ἄλλων πολιτισμῶν, ὅπως καί μετά τῶν ἄλλων χριστιανῶν καί τῶν ἀνθρώπων ἄλλων θρησκευτικῶν πεποιθήσεων.

9. Παρά τάς ἀνωτέρω προκλήσεις, διακηρύσσομεν τό Εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ “ὅστις τοσοῦτον ἠγάπησε τόν κόσμον” ὥστε “ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν”. Τοιοῦτοτρόπως, οἱ Ὀρθόδοξοι παραμένομεν πλήρεις ἐλπίδος. Παρά τάς δυσχερείας τολμῶμεν, ἐν τούτοις, νά ἔχωμεν τήν ἐλπίδα ἡμῶν εἰς τόν θεόν ὅστις ἐστί “ὁ ὢν καί ὁ ᾧν καί ὁ ἐρχόμενος, ὁ παντοκράτωρ” (Ἀποκ. α΄, 8). Διό καί ἀναμιμνησκομέθα ὅτι ὁ τελευταῖος λόγος -λόγος ἀγαλλιάσεως, ἀγάπης καί ζωῆς- ἀνήκει εἰς Αὐτόν, ᾧ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμή καί προσκύνησις εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐν Φαναρίῳ, τῇ 9ῃ Μαρτίου 2014

+ Ὁ Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαῖος

+ Ὁ Ἀλεξανδρείας Θεόδωρος

+ Ὁ Ἱεροσολύμων Θεόφιλος

+ Ὁ Μόσχας Κύριλλος

+ Ὁ Σερβίας Εἰρηνάιος

+ Ὁ Ρουμανίας Δανιήλ

+ Ὁ Βουλγαρίας Νεόφυτος

+ Ὁ Γεωργίας Ἡλίας

+ Ὁ Κύπρου Χρυσόστομος

+ Ὁ Ἀθηνῶν Ἱερώνυμος

+ Ὁ Βαρσοβίας Σάββας

+ Ὁ Τιράνων Ἀναστάσιος

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.